

เทนนิส, สารสนเทศ และ ตัวเรา

ครรชิต มัลย์วงศ์

ผมไม่ใช่ นักเทนนิส แต่ผมดูการแข่งขันเทนนิสรายการใหญ่ๆที่มีการถ่ายทอดสดมาให้ดูเป็นประจำ. ในรอบยี่สิบปีที่ผ่านมา ผมได้สังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงในการถ่ายทอดสดการแข่งขันเทนนิสมากทีเดียว. ประเด็นที่เปลี่ยนแปลงมากที่สุดก็คือ การแสดงข้อมูลสรุป หรือ สารสนเทศเกี่ยวกับนักกีฬาผู้เข้าแข่งขันให้ผู้ชมทราบ. กล่าวคือ ก่อนการแข่งขัน ผู้จัดการถ่ายทอดสดจะนำเสนอผลการแข่งขันในอดีตของผู้เข้าแข่งขันทั้งสองคน (กรณีเป็นแบบเดี่ยว) ซึ่งก็คือจำนวนแพ้-ชนะ, รางวัลที่ได้, เงินรางวัลที่ได้ และ ผลการแข่งขันระหว่างคู่แข่งทั้งสองในอดีต. เมื่อแข่งขันจบแต่ละเซต ก็จะแสดงผลที่เกี่ยวข้องกับ การตีเสียวเอง, การเสิร์ฟลูกไม่ลง, ความเร็วของการเสิร์ฟ, เปอร์เซ็นต์ที่เสิร์ฟลูกแรกลง, เปอร์เซ็นต์ที่เสิร์ฟแล้วชนะ, ฯลฯ. นอกจากนี้ ยังแสดงเป็นกราฟให้เห็นด้วยว่า นักกีฬาแต่ละคนเสิร์ฟและตีลงบริเวณไหนของคอร์ตแตกต่างกันอย่างไร.

ข้อมูลที่ได้นั้น มาจากการใช้กล้องและอุปกรณ์อื่นๆบันทึกเก็บในคอมพิวเตอร์. ตัวอย่างเช่น ความเร็วของการตีลูก ได้จากการจับเวลาที่ลูกกระทบไม้เทนนิส ณ จุดที่ดี ไปจนถึงจุดที่ลูกตกแล้วคำนวณระยะทางออกมาก่อนจะหารด้วยเวลาที่จับได้. ผลที่นำเสนอก็คือ สารสนเทศที่แสดงว่านักกีฬาผู้นี้ตีลูกแรงมากน้อยเพียงใด. มีจุดแข็งและจุดอ่อนในด้านใดบ้าง เช่น ถ้าหากโต้กันระหว่าง ๕ ถึง ๑๕ ครั้ง มักจะแพ้มากกว่าชนะ นักกีฬาผู้นั้นก็ควร

รีบตีให้ชนะในการโต้ไม่ให้เกิน ๕ ครั้ง หรือ ถ้าหากต้องโต้กัน นาน ก็ต้องพยายามยื้อให้เกิน ๑๕ ครั้ง.

นวัตกรรมสำคัญที่ใช้กันแพร่หลายก็คือ ระบบตาเหยี่ยว หรือ Hawk eye ซึ่งสามารถใช้แกะรอยตามลูกที่ตีได้ว่าตกในคอร์ต หรือไม่. นวัตกรรมนี้มีประโยชน์มาก เพราะถ้ามีแต่สายตาของผู้ กำกับเส้นและผู้ตัดสินคอยดูการตีลูก ก็อาจจะขานผิดพลาดได้ เพราะลูกมีความเร็วสูงมาก. ดังนั้น เมื่อนักกีฬาขบข้องใจ และเชื่อว่า ลูกที่ตนตีไปนั้นจะต้องลงในคอร์ตแน่ๆ แต่ถูกผู้กำกับเส้นขานว่า เป็นลูกออก นักกีฬาก็อาจจะขอรูปภาพจากระบบตาเหยี่ยวนี้ได้. แน่แน่นอนว่า มีกติกากำหนดว่าให้ขอดูได้สามครั้ง. ถ้าหากผู้กำกับ เส้นผิด และนักกีฬาถูก สิทธิขอดูก็ยังคงอยู่. แต่ถ้าหากนักกีฬาผิด สิทธิในการขอดูก็หมดไปหนึ่งครั้ง.

สารสนเทศเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้การแข่งขันกีฬามีความ ยุติธรรมขึ้นเท่านั้น แต่ยังช่วยให้นักกีฬานำสารสนเทศเหล่านี้ไป พิจารณาปรับปรุงตัวเองได้. ในบางกรณี การจัดเก็บสารสนเทศ ของคู่แข่งไว้ก็สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเตรียม รับมือกับคู่แข่งคนนั้นๆได้. เราอาจจะเคยพบบ่อยว่า นักกีฬาที่มี อันดับสูงกว่า อาจจะแพ้ นักกีฬาที่มีอันดับต่ำกว่ามาก และเพิ่งจะ มาแข่งขันกันเป็นครั้งแรก. ที่เป็นเช่นนี้ ก็เพราะนักกีฬาที่มีอันดับ สูงกว่านั้น ไม่ได้มีข้อมูลและสารสนเทศอะไรเกี่ยวกับคู่แข่งเลย ทำให้ไม่สามารถจะเตรียมรับมือได้ถูกต้อง.

คนเราจะต้องมีสารสนเทศเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเอง และ ของผู้อื่น เพื่อใช้ในการทำงานกับผู้อื่น และ เพื่อปรับปรุงตัวเองให้

ก้าวไปสู่จุดหมายชีวิตที่วางไว้. ปัญหาคือ เวลานี้ เรายังไม่มีผู้
คอยสังเกตและเก็บข้อมูลต่างๆเอาไว้ให้เรา และ พวกเราส่วน
ใหญ่ก็ยังสนใจข้อมูลไม่มากนัก. วิธีที่ควรปฏิบัติในเวลานี้ก็คือ
เราควรเสียเวลาเล็กน้อยในช่วงกลางคืน เพื่อทบทวนข้อมูล
เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของตนเอง รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับผู้ที่เรา
เกี่ยวข้องด้วยเอาไว้อย่างเป็นระบบ. การทบทวนเหตุการณ์ที่
เกิดขึ้นจะทำให้เราเข้าใจสถานการณ์ที่ผ่านมากมากขึ้น, เข้าใจ
ตนเองมากขึ้น, เข้าใจผู้อื่นมากขึ้น และ จะทำให้เราสามารถ
ตอบสนองต่อสถานการณ์ในวันต่อไปได้ดีขึ้น.